68.

1.
Naar paa livets veg Ut mot støvets aa det lid
Ein i minne dreg, lette kaate ungdomstid
Daa i far aa mor, ein hadde all si trygd aa trong
Elsk aa venleik gror. Hjartat da vert fuldt av song.

2.
Liti Marit var Heimend prydna, lyst aa hug
Gla i mor aa far Glad i arbeid mot aa dug
Kjær aa blid aa snill Godsleg uti al si færd
Aller sur aa ill. Derfor var ho hugnad værd.

3.
Marit ho vart stor Sterk aa mandig frisk aa fri
Burt fraa far aa mor Ville ho ei liti tid
Uti verdi sjaa Finna seg ein Ungersvein
Sjølv ho vil seg raa Berre faa ein ggodsleg ein

4.
Ikkje vanskar med Finna gutar men eig bra
Da so knuten æ Attaat spretten fjelg aa gla
Marit var kje braa Ho let tidi attaat raa
Men ein trugen faa Ein ho kunne lita paa.

5.
Roleg uti løn Bar ho sine elskhugs drag
Aa med Gud i bøn Vigsla ho med ham si sag
Fram i hugen renn Netupp Anfinn Noratræ
Ver den trugne ven, Som eg kan mitt hjarta gje.

6.
Elskeleg var han. Tru aa snill aa varm i hug
Vart han Marits mann. Æreleg i sin heile dug.
No dei leva vel. Tru aa kjærleik lønna seg
Aller likasæl. Alti gaa den gylne veg

7.
Ungdom agsaa du Lengtar fram til livets maal
Gjels aa væra tru Bøn til Gud aa *hjartetaal*
Finn du deg ein ven Du maa lata elskjen raa
Magti ligg i den. Vorherra kan ein lita paa.